

Történet a Bakony aljáról

Élt egyszer valahol a Bakony alján egy szegényasszony, akinek volt egy csodaszép lánya. Nagy nyomorban teltek napjaik, kis darab földjüket sokféle terménnyel ültették tele: édes burgonyával, ropogós salátával, illatos hagymával és más növényekkel, hogy biztosítsák a mindennapi betevő falatot. Ki-kijártak kapálni és gondozni a palántákat. A fárasztó munka meghozta gyümölcsét. Olyan bő termésük lett, amilyent még nem látott széles e világ!

Mikor eljött a betakarítás ideje, a szomszédok segítségét kérték. Jöttek is szép számmal: a nagy pocakú Varga Pista, a pödrös bajszerű Kovács Pál, a bő beszédű Hordós Ilonka s még az öreg helyi plébános is a segítségükre sietett.

A kimerítő munka közepette a szegény leány egy egérfészekre bukkant. Ezernyi kis rágcsáló lapult egy kupacban, és mind szerteszaladt az ijedtségtől, mikor észrevették a leányt. Csak egy csenevész egérke volt, aki az idegenre pillantva hívta, kövesse őt. Az tüstént nyomába eredt. Próbálta utolérni, de a kis állatka csak nem akart megállni. Hamarosan elértek egy mély és félelmetes gödörhöz. A kiséger megtorpant, így a lányka végre utolérte, és látta, hogy a mélyedés tele van finomabbnál finomabb falatokkal. Mennyei ételek rejtőztek ott: foszlós kalács, frissen sült kenyér, aransárga disznósült, ízletes csokoládétorta és minden, mi szem szájnak ingere. A lánygyermek örömmel belekóstolt mindenbe.

Hirtelen léptek zaja hallatszott a távolból, s mikor felnézett, egy óriás állt előtte. Lehetett vagy húsz láb magas, izmos karja hatalmas erejéről árulkodott, s a haja a földig ért.

Így szólt a lányhoz mérgesen:

- Mit keresel az én birtokomon az engedélyem nélkül? A Bakony e része az én felségterületemhez tartozik! A lány rettentően megijedt. Torkán akadt a szó, alig tudta elmondani, hogyan is került ilyen messzire otthonától. Végül félelemmel telve így válaszolt a kérdésre:

- Engem ez az egérke vezetett erre a földbirtokra. Kérlek, ne bánts!

Mivel az óriás ismerte a kis jószágot, és sok mindent köszönhetett neki, megkegyelmezett a leánynak, ám kikötötte, hogy három próbát kell kiállnia, hogy visszatérhessen édesanyjához.

- Ha megfejted ezt a talányt, könnyítesz a sorsodon – mondta rettenetes hangon.

- Egy anya neveli a gyermekeit, ha felnevelte elnyeli őket. Mi az?

A lányka rövid töprengés után így válaszolt:

- A tenger. Az nyeli el a folyókat.

- Helyes! – csodálkozott az óriás. Jöhet a második próbatétel!

- Állok elébe! – szólt a lány összeszedve minden bátorságát.

- Takarítsd ki a palotámat! Csillogjon, mire visszatérek! Azzal az óriás elindult testvéreihez.

A lány neki is állt, ám a munka lassan ment, és úgy tűnt, nem fog végezni vele. Szerencséjére a kiséger megkedvelte őt, és társait hívta segítségül, így gyorsan ment a munka. Alig telt el két óra, az egész palotát kitararították. A szobák csak úgy csillogtak-villogtak, mire az óriás visszatért otthonába.

Ezzel a második próbát is kiállta a leányka.

A harmadik próba volt a legnehezebb az összes közül.

- Van nekem három öcsém – kezdte az óriás. Egy gonosz boszorkány hallá változtatta őket és a Balaton mélyén egy hálóra kötötte. A hálót elvágni még nekem sem sikerült! Most tiéd ez a feladat. Járj szerencsével!

A lány elkeseredett. Ám a kiséger ismét felajánlotta a segítségét, bár kételkedett benne, hogy így el tudja oldani a hálót. Leúsztak együtt a tó fenekére, és az összefogott verdeső halakra bukkantak. Mivel a hálót se eltépni, se elvágni nem lehetett, az egér rágni kezdte. Csak rágta és rágta, mígnem a hálóból az összes élőlény kiúszott, s azon nyomban visszaöltötték eredeti alakjukat: emberré váltak. Mire kiértek a szárazföldre, az óriásnak hült helye volt. Azonban egy délceg, daliás herceg állt a parton.

- Ugye nem ismered meg? Én voltam az óriás, aki próbák elé állított. A vén banya engem is megátkozott, de kitararításodnak köszönhetően segítéssel rajtam. Nem is fejezhetném ki köszönetemet másként, minthogy feleségül kérek.

A lány egyből beleszeretett! Elmentek annak anyjához, aki nagyon megörült elveszettnek hitt gyermekének, és hálával tekintett a délceg ifjúra is. Boldogan rábólintott a frigyre.

Hetedhét országgra szóló lakodalmat csaptak, az egeret felfogadták vőfélynek, magam is jól mulattam! Azóta erről beszél a bakonyi erdő. Ha nem hiszed, járj utána!